

Gaume : 25 - 27 juni 2004

Deelnemers : Jasper Van Weverberg – Elke Gabriëls – Jean Pierre Verduystert – José De Valk – Carlos Tant – Christine De Clerck – Nathalie Camerman – Frank Van Den Houte- Luc Platteau – Feike Oldenhuis – Ludger Stuijt – Piert Scholliers – René De Boom.

De Gaume, het zuidelijkste puntje van België, mag rekenen op een micro-klimaat. Het wordt dan ook niet voor niets 'de Belgische Provence' genoemd. Dit vogelrijke plaatsje kozen we dus uit voor het allereerste ornithologisch weekend, georganiseerd door onze prille vogelwerkgroep. Voor de 13 deelnemers werd het een onvergetelijke ervaring. We logeerden in "Le Charmois" – een aanrader! Vermits de beheerders ervan De Nieuwsgier sponsoren, verwijzen we graag naar de sponsor-pagina's in dit nummer. Zo kan je zelf vanuit deze uitstekende uitvalsbasis de natuurwaarden van de Gaume verkennen.

We danken van harte Jasper Van Weverberg en zijn dame Elke Gabriëls voor de voorbereiding van dit weekend en de leiding ter plaatse. Onderstaand verslag werd samengesteld door René De Boom, Ludger Stuijt en Nathalie Camerman, die langs deze weg ook een bloemetje verdienen.

Vrijdag 25 juni 2004

De voortrekkers van dienst – Piet, Luc, Feike en René – hadden afspraak gemaakt te Strombeek-Bever, en vertrokken rond 09u00. Bij het doorrijden van Neufchâteau werd een eerste topwaarneming genoteerd: een koppel leeuwen, samen in een aanhangwagen van het plaatselijke circus, welke de bewoners van het stadje naar de vertoning trachtte te lokken.

Na een ontspannende rit kwamen we omstreeks 10u45 aan in het centrum van Chiny. We werden begroet door enkele Putters die ons voluit zingend op de elektriciteitsdraden verwelkomden. Tevens werden Boerenzwaluwen, Huiszwaluwen en Gierzwaluwen waargenomen. Luc stelde meteen voor onze picknick aan te spreken, en op de enige zitbank van het dorp werd de opkomende honger gestild. Piet, die reeds een paar namiddagen had gependend in het cultureel centrum van Strombeek-Bever, teneinde een paar wandelingen uit te stippelen, nam het voortouw, en gidste ons langs en door het bos van Chiny. Diverse soorten werden waargenomen, met als uitschieter een specht, groter dan een Kleine Bonte Specht. De vogel gaf de indruk over de takken te kunnen lopen, maar we konden hem niet helemaal determineren (maar na een latere waarneming van een Middelste Bonte Specht op de zaterdag van ons weekend, door Jean-Pierre) waren we overtuigd een Middelste Bonte Specht te hebben bekeken. Op een beuk zagen wij een boomkruiper, die zeer lang ter plaatse onbeweeglijk bleef zitten. We konden hem van dichtbij observeren: de buik en de borst helemaal wit, een vrij korte snavel, welke minder gebogen was, en praktisch de indruk gaf samen met een donkere oogstreep een masker te vormen... Taigaboomkruiper. Plots hoorden we het vrij zachte roepen van een roofvogel, midden in het bos (kan het een Sperwer geweest zijn, de roofvogel met de zachtste roep?). Bij het uitkomen van het bos kwam geen vogel, maar een Labrador op ons toegelopen. De eigenares van het beest kwam rustig aangestapt, en vroeg meteen wat we zoal hadden waargenomen. We repliceerden met de vraag wat hier zoal te zien was. Deze dame, een lid van Aves, en tevens medewerkster aan de Waalse broedvogelatlas, vertelde ons waar we de Grauwe Klauwier konden horen en zien in vrij grote aantallen. En inderdaad, wanneer we later op de dag deze plaats aandeden, konden we op een zeker ogenblik niet één maar vier Grauwe Klauwieren in onze kijker observeren, met uiteindelijk een totaal van ongeveer een tiental exemplaren. Tevens hoorden wij onze eerste Geelgors zijn liedje zingen.

Dan werd het tijd de picknick voor de tweede maal aan te spreken, en de juiste plaats vonden we op het terras van Hostellerie Aux Comtes de Chiny, net naast La Semois. Met een gepast drankje werd er

rustig gegeten, en plots snorde een bijna staartloze Waterspreeuw vlak boven het water door ons blikveld. Het uur was aangebroken om ons logement op te zoeken. Met Piet als uitstekende begeleider kwamen we omstreeks 16u00 aan in Le Charmois, gelegen in Moyon-les-Lacs. Praktisch aan de ingang van het domein stonden Jean-Pierre en Josée ons op te wachten. Er werd besloten nog geen kamers in te palmen (zodat de grote kanonnen konden uitkiezen). Frans (gerant van het huis) raadde ons een korte wandeling aan naar de dam gelegen op de Vierre in Suzy. Bij het terugkomen, liepen we een verdwaalde bosnimf tegen het lijf, ons Nathalie. Terug in Le Charmois werden dan maar de kamers betrokken, de mannen samen, en voor de juffrouw een ganse kamer alleen.

Iemand vertelde dat hij toch een beetje honger kreeg, en dan werd maar besloten, op aanraden van Frans, iets te gaan nuttigen in Florenville. Daar aangekomen liepen we Jasper en Elke tegen het lijf, die reeds een uitgebreid eetmaal achter de kiezen hadden (dat zag men aan hun blozende gezichten) – of was er een andere oorzaak? We vonden een kleine sympathieke zaak, waar we rustig konden eten, en tussendoor trachtten we de waardin haar Vlaams bij te spijkeren. Dan maar terug naar ons verblijf gereden, en daar begonnen we aan een aangename partij jeu de boules, maar wanneer Piet er zich met moeite en Nathalie zich ontpopte als een tireur met grote klasse, werden we gewoon van het veld gespeeld. We waren zeer blij dat de grote kanonnen onze voorzitter Frank, Carlos en echtgenote, en Ludger aankwamen, zodat onze vernedering niet te groot werd.

Jasper, de organisator, had een avondboswandeling met de roepen van enkele uilensoorten gepland, maar niet de uilen lieten zich horen, wel de roep van een bronstig Edelhert welke in de verte werd beantwoord door een rivaal. Terug thuis in Le Charmois werden als afsluiter nog een drankje genuttigd en de plannen voor de volgende dag besproken. Slaapwel en tot morgen.

Zaterdag 26 juni 2004

Vijf uur in de morgen. De hemel is onbewolkt, ochtendnevel hangt in het dal. Het hoge gras is vochtig van de dauw. Vier mannen en een vrouw vertrekken voor een wandeling in de omgeving van de hoeve. Als eerste vogel passeert een miauwende Buizerd. Kennelijk zijn er jongen te voeren. Tijdens de afdaling naar de rivier La Semois passeren we een kolonie Kramsvogels, een soort die in deze contreien talrijk aanwezig is. Een Bosrietzanger torent uit boven een veld brandnetels langs de rivier en zingt zijn parelende zang vol imitaties. De roep van een "Grasmus" blijkt een jonge klauwier te zijn, die onverstoort op een tak blijft zitten. Een IJsvogel scheert langs. Het opkomen van de zon is magnifiek en oogverblindend. Meteen wordt het warm. Een Wespendif vliegt laag over.

Anderen zijn later opgestaan en verbazen zich over de vele Braamsluipers en Geelgorzen rond de hoeve. Het ontbijt is overdadig met koffie, thee, croissants, pistolets, allerhande beleg en yoghurt. Van patron Frans mag het ons aan niets ontbreken.

Voldaan stappen we in de auto's voor een lange rit naar Forêt d'Anlier, waar de Zwarte Ooievaar voorkomt. Blij dat we de benen kunnen strekken, stappen we uit op een hoogte met uitzicht op naaldbossen in alle richtingen. We zien Tortels, Geelgorzen, een Kuifmees op een telefoondraad en biddende Buizerds. Een Rode Wouw laat zich van dichtbij bewonderen. Prachtig is te zien hoe hij wiekelt met zijn lange staart. Ook de Zwarte Ooievaar (2 ex.) laat zich zien, al is het op grote afstand.

Na de lunch in Habbaye-la-Neuve rijden we in zuidelijke richting. Onderweg maken we een boswandeling waar Matkop, Glanskop, Vuurgoudhaantje en Goudvink gehoord worden (Geelgors en Grauwe Klauwier laten zich ook hier weer zien). Bij 'Etangs de Latour' zien we ook enkele watervogels. Meeuwen zullen we dit hele weekend niet zien!

Rond Torgny, het zuidelijkste en mooiste dorpje van België, tevens denkkelijk de laatst bekende broedplaats van de Roodkopklauwier in ons land, maken we nog een wandeling. Torgny ligt op een

helling in een dal en ademt de sfeer van de Provence. Overal sieren bakken met bloemen de huizen en hebben talrijke zwaluwen er hun nesten. Van een jong koppel krijgen we een blad in handen gedrukt met een foto van een oudere dame. Ze wordt sinds 2 dagen vermist. We zullen haar niet vinden... In een veld vol orchideeën waar het Dambordje (een vlindersoort) talrijk rondvliegt, zien we Boompieper en (weer) Geelgors. In het bos doet een schor kè-kè-geluid denken aan een roofvogel (Havik?) of (Zwarte?) specht. Jean-Pierre krijgt 'm in de kijker en herkent 'm: Middelste Bonte Specht! Terug in het dorp zien we boven het dorpsplein een Europese Kanarie die zijn helder belletje laat horen.

In een mediterrane sfeer genieten we van een heerlijke maaltijd, waarna we de grens met Frankrijk overtrekken. Jasper weet een plek waar al jaren de Kwartelkoning broedt. En ja hoor! In de avondschemering horen we het regelmatige krk-krk. Maar dat niet alleen. We horen ook diverse Grauwe Gorzen, een Sprinkhaanzanger, Kleine Karekiet en Koekoek. Minstens even indrukwekkend is een slaapplaats van spreeuwen in het riet. Een oorverdovend lawaai. Moe maar zeer voldaan rijden we terug naar Le Charmois, waar we vieren dat Nederland Zweden met strafschoppen heeft verslagen op het Europees Kampioenschap voetbal.

Zondag 27 juni 2004

Als voorlaatste kroop ik uit mijn bed om in de vroege ochtenduren mee te gaan knippen met de ogen om tussen de mist de uitzonderlijke vissers en vogels te zien. Op onze zoektocht kregen we ook nog plaatselijk wild te zien en het waren niet mijn medereizigers.

Eens ver uitgeslapen door het doorkomen van de eerste zonnestralen, klommen we met z'n allen terug naar het hotel. Hier was iedereen aan tafel gekropen en genoot van het uitgebreide ontbijt. Omdat het onze laatste dag was, werden enkele taken verdeeld. Onze monseigneur stond in voor de afrekening, René voor het vinden van goede terraskes en Jasper voor de dagtocht. Ludger, Luc en Feike waren intussen buiten in de zon al een soortenlijst aan het samenstellen. Elke stond al van 's morgens vroeg de stront af te schrapen van de schoenen van Jasper.

Onze eerste stopplaats was aan de Semois, waar we naast Waterranonkel, Beekjuffer en een gentleman van een René, volgende vogels konden waarnemen: Putter, Boerenzwaluw, Huismus, Waterhoen, Witte Kwikstaart, Grote Gele Kwikstaart, Europese Kanarie, Huisduiven, Vink, Tjiftjaf, Glanskop. En toen... werd het warmer en begonnen de pollen door de lucht te circuleren. De hooikoortsaanvallen kwamen op bij sommige onrustverstoorders en iedereen werd dorstig. Gelukkig vonden we aan een aantal voetbalvelden een kantine genaamd "Café du Camping". Boven de toegangsdeur kregen we onze eerste portie: een Boerenzwaluw met kleintjes, mooi om te zien. Tevens viel er een aantal druppels regen, wat ons op dat moment weinig kon storen. Na het bestellen van een super de fagnes, konden sommige leden het niet laten om onschuldige mensen te pesten. Jasper mocht het bekopen met het mooie hoedje van Elke, waaronder luizen zich nestelden, en Nathalie mocht minstens 100x de reclame van Persil of zo horen (rosse kleur van haar), maar dit hield ons niet tegen om verder te stappen op onze zoektocht naar de Zwarte Ooievaar.

We zagen in Jamoigne Glanskop, Zwartkop, Grasmus, Vuurgoudhaantje, Beekjuffer, Waterranonkel, Gele plomp, Valeriaan, Moerasspirea, Tuinfluiter, Buizerd, Kramsvogels, 9 Reebokjes die werden geteld op de glazen van het bier, Groenling, Europese Kanarie, Blauwe Reiger, Knobbelswaan, Zwarte kaars, Guichelheil, Weidebeekjuffers, Wilde geranium, Oeverzwaluw en toen... kwamen we aan in Florenville. Hier konden René en Carlos het niet laten om aan één van de vele kraampjes een hoed tegen de zon te kopen. Ze kwamen beide terug als echte mafiosi.

Na lekker gegeten te hebben, werd er nog een stapje in de wereld gezet alvorens terug huiswaarts te keren. Na in Chassepierre nog een relict bezocht te hebben, werden volgende vogels nog

waargenomen: 'soepeend', Kleine Karekiet, Buizerd, Boomvalk, Zwarte Roodstaart (koppel), Braamsluiper en Kneu. En hier kwam dan het afscheid met als afsluiter het nat maken van Jasper. Iedereen keerde terug huiswaarts en blikte terug op een uitstekende trip in onze Gaume.

